Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Og alt, hvad I begjærer i bønnen troende, det skulle I faa.
(Matt. 21 : 22).

NR. 10 | 15. MAI 1925 | 4 AARG.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

AV MAY BOOTH TALMAGE. — OVERSAT FRA «MELL. STAR» VED B. N.

Den 17. mars 1842! Der er neppe nogen blandt vore læsere hvis erindring strækker sig tilbake for 80 aar siden, ialfald ingen for hvem det har nogen særlig betydning, og dog betegner det en dag da en organisasjon blev til, hvis lærdommer og indflydelse har trængt igjennem til næsten ethvert civiliseret land i verden og til de mest nævneværdige øer i havet.

Hundreder tusener av fattige har været fundet ut og hjulpet, ikke alene med materielle gaver, men med en saadan opmuntring og en opløftet aand der har gjort det mulig for dem at *hjælpe sig selv* til en høiere livsplan. Andre hundreder tusener har gjennem deres uegennyttige tjeneste til disse trængende blit mere utviklet i deres sind, mere kjærlige, mere høimodige og mere sympatiske. I sandhet de er blit i besiddelse av alle disse grundlæggende karaktertræk der tjener til at utdanne *hjertet* saavelsom sindet.

Hvad er denne merkværdige organisasjon, der har vokset fra en liten forening i 1842, indtil den nu tæller næsten 1500 grens-foreninger der er spredt praktisk talt over hele jordkloden, med et samlet medlemsantal — lærere iberegnet — av mere end 60 000? Hvad er denne organisasjon, der hæver sig som et godkjendt medlem av det nasjonale raad av kvinder i De Forenede Stater, og er saaledes føiet til det internasjonale raad av kvinder?

Opdragere og videnskapelig utdannede folk av høi rang har været ædelmodige i deres ros for den vældige gjerning hjælpeforeningen har utført, og dog ledes man til at undres over hvor mange, endog blandt den dannede klasse, der er som vet om dens eksistens?

Dog det er sandt, den mottok den taknemmelige erkjendtlighet av hr. Herbert Hoover, da denne forening i mai 1918 understøttet de haardt undertrykte allierte nasjoner med ca. 51 380 tønder hvete, hvilket dens medlemmer hadde samlet og spart gjennem en tidsperiode av mere end 50 aar. (Gammel hvete blev byttet med ny fra tid til anden for at hindre bedærvelse). Rosværdige uttalelser om denne usedvanlige tildragelse blev git av De Forenede Staters talsmænd.

Det er sandt ogsaa, at vore kvindelige hjælpeforeninger i Amerika og Storbritannien mottok mange rosende brever fra sekretærer i Røde Kors' avdelinger og fra andre ledere i forskjellige slags gavnlige institusjoner under krigen, der roste dem for deres fortjenstfulde og storartede bidrag. Dr. A. E. Winship, en av de ledende mænd i Boston, og frk. Clara Barton, grundlæggeren av Røde Kors organisasjon, grevinden av Aberdeen og mange andre store personer i verden, har baade talt og skrevet gratulasjoner og opmuntrende ord angaaende foreningens foretagende, og den varme personlige venskap de føler for dens ledende kvinder.

Vi er ogsaa sikker paa at der blandt den ringere klasse er tusener av dem som har mottat dens betjening og som er bekjendt med den og sætter pris paa dens virksomhet.

Officielt er denne organisasjon kjendt som Den Nasjonale Kvindelige Hjælpeforening, men for korthets skyld er de to første ord uteladt i den daglige uttale.

Foreningen var grundlagt av profeten Joseph Smith i Nauvoo, Illinois, U. S. A. den 17. mars 1842 med et medlemsantal av 18 kvinder. Fra denne ringe begyndelse har foreningen været utstrakt og utvidet indtil den i den nuværende tid indbefatter tre avdelinger: hovedavdeling, «stake»-avdeling og lokalavdeling.

Hovedbestyrelsen præsiderer over «stakes» og «ward» kvindelige hjælpeforeninger paa en lignende maate som

kirkens generalautoriteter præsiderer over «stakes» og «ward» i kirken. Bestyrelsen bestaar av 18 medlemmer, og av disse vælges en præsidentinde, to raadgivere, en sekretær og en kasserer. De andre danner komiteer, hvis opgave det er at utarbeide en plan for de forskjellige virksomheter i foreningen. Der er ogsaa en organist og en sangleder til at ivareta den musikalske del inden organisasjonen.

De mere end 90 «stakes» i Zion er organiseret likedan, idet de har en stake-bestyrelse med avdelinger der er i likhet med generalbestyrelsen. En «stakes»-hovedbestyrelses opgave er at bringe i utførelse general-bestyrelsens planer og at ha opsyn over de lokale foreninger.

I 1923 viser rapporten antallet av «general»-, «stake»- og «ward»-officerer 8982, og total indskrevne medlemmer for det aar var 64 114. Enkelte punkter fra denne interessante rapport kan ogsaa være til oplysning for dem som ikke er bekjendte hermed.

Denne organisasjon utgir et magasin med en utbredelse av nær 24 000. Det eies, ledes og utgis helt av kvinder og er uten gjæld. Gjennem aaret 1923 var der utdelt ca. kr. 600 000.oo i vældædige øiemed, mens organisasjonens virksomhet er optegnet som følgende:

Antal besøk til «wards» av «stakes»-officerer . .	5 027
Antal besøk av besøkende lærere	568 667
Dager tilbragt hos syke	53 126
Særskilte besøk til syke og hjemmeværende . . .	160 614
Antal familier hjulpet	10 960
Døde personer klædt til begravelse	2 568
Antal dager tilbragt i tempelarbeide	96 107
Brukte klær utdelt til trængende i Europa	60 ton.

Mens foreningens formaal tydelig blev fremsat av Joseph Smith i det første møte i Nauvoo, blev der fremsat senere mange værdifulde instruksjoner av ham gjennem resten av hans korte livstid. Foreningens formaal, sa han, var: «at opmuntre brødrene til gode gjerninger, at tilse de fattige, at søke at fremme gavmildhet og betjene deres trang; at hjælpe til at forbedre moralen og forsterke samfundets ære.»

Disse særskilte instruksjoner har været trofast utøvet av den kvindelige hjælpeforening inden kirken, likesaavel som mange andre av samme betydning, der er git av de efterfølgende præsidenter i kirken. Blandt disse kan nævnes: oprettelsen av «The Women's Exponent» — et av de første kvindeblade paa vestsiden av Mississippifloden — hvilket efterfulgtes av «The Relief Society Magazine»; der var i mange aar ledet et arbeide for utdannelsen av sykepleiersker, hvilket resulterte i at hundreder av sykepleiersker blev sendt til de forskjellige grene i kirken hvor hjælp i dette fag var uerholdelig; forfærdigelse av klær og assistanse ved begravelser i landsbyer, hvor ingen saadanne institusjoner fandtes, og kornindsamlingen som allerede før er nævnt. Dette siste tilfælde er absolut enestaaende. Beretningen herom er meget interessant og fortjener i virkeligheten en særskilt artikkel.

For mere end et halvt aarhundrede siden raadet præsident Brigham Young den kvindelige hjælpeforening til at begynde at samle korn til at ha, naar en hungersnød ville komme. Som et resultat av at følge hans raad, kunne de lokale organisasjoner være istand til at komme de haardt betrængte allierte til hjælp, da dette behøvedes.

Som en tilføielse til disse materielle virksomheter har der ogsaa været sørget for aandelig utvikling. Mange av generalbestyrelsens medlemmer er utdannet ved universiteter og er alle utdannede og lærde kvinder, saa at de lekser der utarbeides under deres ledelse, kan maales med de som utarbeides i universitetet.

Et saadant arbeide der strakte sig i en tid av to aar, var utarbeidet av en professor ved Utah Universitet, og indbefattet saadanne emner som: by-, land- og statsbestyrelse paa det finansielle omraade, samfunds-helbredvirksomhet, forebyggelse av hjælpemidler ved sygdom, utdannelse, sundhet, arbeidstimer, emigranter osv.

Studium i andre retninger dreier sig om religion, literatur, hjemmeøkonomi osv.

Angaaende resultatet av at studere sundhet, bevarelse av helbred og utvalgte emner, uttalte John Wells, en av de præsiderende biskopper følgende i en tale holdt ved den

kvindelige hjælpeforenings konferanse den 5. april 1917:

«Ingen kan nogensinde ved utregninger sammenligne det store arbeide der har været utført av denne organisasjon. Det gjorde et sterkt indtryk paa mig at se av kirkens optegnelser, at dødsprosenten er faldt til 7,2 pr. 1000. Som naturlig var saa jeg efter aarsaken. De gamle som dør av en naturlig aarsak er ikke formindsket, og ned igjennem hele linjen saa jeg efter indtil jeg kom til barn under 5 aar. Der er blit en avtagen i dødsprosenten blandt disse barn, og eftersom der har været et normalt antal barnefødsler inden kirken, var alle tal der viste en avtagen i dødsprosenten, angaaende barn under 5 aar.

Dette betyder, at 500 barn, som ifølge den almindelige dødsprosent ville ha været døde, lever idag paa grund av bedre ivaretagelse, bedre føde og større omhyggelighet ved fødselen. Jeg er stolt av det arbeide der utføres av disse mange kvinder som forstaar den normale tilstand, sundhet og helbred. Hvis I ikke har gjort mer end at redde ett barn, har I gjort vel, ti ingen matematiker kan gi eder den mulige værdi av dette ene barn. Vore hjerter fryder sig over at 500 barn har været reddet i det forløpne aar.»

Ikke destomindre er disse studier, enten de er utdannende eller praktiske, utgjør kun en mindre del av denne forenings virkelige virksomhet. Der er næsten 1800 kvinder, utenom bestyrelsesmedlemmerne, hvis opgave det er at besøke De Siste Dages Helliges hjem en gang hver maaned for at bli bekjendt med om nogen er syke eller er i nød, forat saadanne kan erholde passende opmuntring eller hjælp.

Og atter, i grens-foreningerne er der avsat et møte om maaneden til at sy, forfærdige klær, tepper og andre nødvendige gjenstande til at dele ut blandt trængende. Størrelsen av denne virksomhet kan ogsaa sees i rapporten der før er git for 1923.

Ved juletider og til taksigelsesdagen blir ekstra kurver fyldte med særskilt mat og gaver, utdelt til enker og andre enslige, saavelsom til de som er i virkelig nød. Enhver grens-forening er ogsaa utrustet med en kasse av kontant-

beholdning for tilfældige utgifter og utdeles eftersom det behøves.

Generalbestyrelsen opholder ogsaa frit et arbeidskontor hvor piker der ikke har arbeide blir hjulpet til at faa samme. I korthet, dette er nogen faa av de virksomheter der er igangsat under opsyn av Den Nasjonale Kvindelige Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige.

Der kan ikke bli git for meget ros til disse storartede kvinder som har været og nu er ledere av denne store organisasjon. De har været kvinder av en ædel virksomhet, kundskapsrike, en høi intelligens og utdannelse, hvis sjæle var i besiddelse av en sjelden og skarp forstaaelse angaaende menneskenes trang. Deres nærmeste og personlige venner har været fundet blandt de ædleste kvinder i deres eget og andre land. De har været æret av ledere av de nasjonale kvinderaad, og sist men ikke mindst, de er respekteret og elsket av medlemmerne i vor egen kirke — særlig av de som kjender mest til deres gode arbeide.

Enhver kvinde der gjør fordring paa at være et medlem av denne forening, skulle føle en retfærdig stolthet i at komme i besiddelse av dens høie idealer, og søke i alvorlighet at berike sit eget liv gjennem dens lærdommer og virksomhet, og skulle anstrenge sig til det yderste for at bringe mindre lykkelige av vor himmelske Faders døtre indenfor vor forædlende kreds. Med tanken om at hjælpe til fuldførelsen av dette forønskede resultat feires aarsdagen for denne organisasjons grundlæggelse hvert aar, og saaledes vil utallige andre tusener reise sig og kalde den velsignet.

«Jeg husker engang da jeg prædiket i England, at jeg gik gjennem Smithfield-markedet i Manchester og jeg saa nogen meget fine druer netop ankommet fra Frankrike. Jeg kjøpte for en penny av dem, men jeg hadde ikke gaat et halvt dusin skridt fra det sted hvor jeg kjøpte dem, før jeg saa en gammel dame gaa forbi som — hvilket jeg kunne se paa hendes ansikt — holdt paa at sulte ihjel. Jeg sa da: «Jeg gjorde galt i at kjøpe bort den penny. Jeg skulle ha git den til den gamle dame».» *Brigham Young.*

VAARKONFERANSEN I BERGEN

aapnedes fredag aften 17. april kl. 8 med en konsert av sangkoret under br. Johan Sætrums ledelse, der var meget vellykket i alle dele. Programmet omfattede saaledes sang av koret, violinsolo med pianoakkompagnement og sangsolo m. m., som blev mottat med begeistring av publikum, der var mødt talrik frem og fyldte baade sal og galleri. — Saavel sangkoret som de assisterende utførte sine saker utmerket og som de herigjennem bedes motta den beste tak for vel utført arbeide.

Lørdag aften kl. 8 avholdtes et meget godt prestedømsmøte under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Da Kristi kirke». Bøn av konferansepræsidenten. — Fortsattes med salmen: «Fra himlens høie hvælv». — Navnene av prestedømmet blev opropt og tilstede var 1 høiprest, 9 ældster, 1 prest, 3 lærere og 6 diakoner. — Derefter blev der foreslaaet ordinering og forfremmelser i prestedømmet, hvilket vedtokes enstemmig. — Forstander for Stavanger gren br. Hilmar Bjørndal bar sit vidnesbyrd om evangeliets sandheter, og grensforstander Frans Olsen omtalte visdomsordets overholdelse, ti ingen kan ordineres eller forfremmes i prestedømmet, hvis ikke dette princip overholdes. — Konferansepræsidenten uttalte, at ophøielsen i Guds rike allerede begynder her paa jorden ved at man mottar den guddommelige makt. — Til avveksling blev salmen: «Fryder eder Zions sønner» avsunget. — Misjonspræsidenten uttalte sin glæde over at møtes med prestedømmet i Bergens konferanse og gav endel viktige raad angaaende de brødre der er utvalgt til forskjellige stillinger i kirken, samt gode lærdomme til misjonærerne der vil bevirke orden i Guds rike. Desuten paala han enhver til at holde visdomsordet og læste fra Paktens Bok hvilke forjættelser der er lovet dem, om princípet overholdes og hvilken straf der følger dem, der ikke overholder det samme. Sæt et godt eksempel, saa at verden kan se paa os som et skinnende lys, der viser veien fremover. — Til slutning blev salmen: «Hav tak for profeten» avsunget. — Taksigelse av ældste Olaf Vogeler.

Søndagsskolekonferansen aapnedes søndag formiddag kl. 10½ under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen med salmen: «Vær velkommen». Bøn av forstander Frans Olsen. — Fortsattes med salmen: «Kjære barn». Rapport over søndagsskolens virksomhet blev derefter avgit av bestyreren, br. Karl Bjørndal, der utviste en god fremgang. — Til avveksling blev salmen: «Der er skjønnhet» avsunget. — De forskjellige barneklasser utførte nu et meget godt program bestaaende av sang, deklamasjon og en monolog, samt en violinsolo med pianoakkompagnement; alt utførtes meget fortjenstfuldt og rosværdigt. — Til avveksling blev salmen: «Da du styrket fra dit leie» avsunget. — Misjonspræsidenten takket derefter barna for det godt utførte program, likesom lærerne og lærerinderne fik ros for deres godt utførte arbeide i at undervise barna. — Søndagsskolen sluttet med avsyngelse av salmen: «O du salighetens klippe». — Taksigelse av forstander for Stavanger gren Hilmar Bjørndal. — Efter skolens slutning blev 8 barn velsignet.

* * *

Medlemsmøte avholdtes søndag eftermiddag kl. 4 under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Elskte Zion». — Bøn av forstander Birkeland fra Haugesunds gren. — Fortsattes med salmen: «Min Gud er mit lys.» — Konferansepræsidenten foreslog endel brødre ordineret og forfremmet i prestedømmet, hvilket enstemmig vedtokes; ordinasjonen av disse brødre fandt derpaa sted. — Likeledes blev foreslaat kirkens generalautoriteter, funksjonærerne inden den europæiske og den norske misjon, samt funksjonærerne inden Bergens konferanse til opholdelse i vor tro og vore bønner, hvilket enstemmig vedtokes. — Forstander Birkeland fra Haugesunds gren fremstod derpaa og omtalte kirkens organisasjon og ny aabenbaring. — Broder Johan Sætrum omtalte sangkorets arbeide som et led i misjonens tjeneste og bar sit vidnesbyrd, likesaa br. Harald Helgesen. — Misjons-

præsidenten omtalte prestedømmets makt og myndighet og forvaltningen av samme og det budskap som misjonærerne faar, der arbeider i misjonens tjeneste, samt den offervillighet som søskende yder til det samme arbeide, ti ingen skal miste sin løn der støtter en Herrens tjener. Og naar misjonærernes vidnesbyrd er gaat ut over verden og nasjonerne ikke vil ta imot det, saa vil Herren tale med elementernes stemme til et vidnesbyrd om deres ugudelighet. — Til slutning blev salmen: «O min Fader» avsunget. — Taksigelse av forstander Frans Olsen.

* * *

Aftenmøte avholdtes kl. 7 under præsidium av misjonspræsidenten og ledet av konferansepræsidenten og aapnedes med salmen: «Jeg vet at Gud vil høre mig.» — Bøn av forstander for Stavanger gren Hilmar Bjørndal. — Koret sang derefter: «Opstandelsen». — Forstander for Bergens gren ældste Frans Olsen fremstod og omtalte menneskets prøvestand, dets opstandelse og dom. — Koret sang til avveksling: «Det herlige lys.» — Misjonspræsidenten omtalte Jesu misjon og hans tjeneres utsendelse for at vidne om ham, samt om frafaldet og Nebukadnezars drøm: forklarte om kirkens gjenoprettelse i den siste utdeling og den guddommelige fuldmakt som fulgte dermed. Bar sit vidnesbyrd om at sandheten av disse ting eksisterer i kirken idag. — Til slutning sang koret: «Naar al min gjerning». — Taksigelse av konferansepræsidenten.

* * *

Grenskonferanse avholdtes mandag aften 20. april kl. 7 under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av grensforstander Frans Olsen og aapnedes med salmen: «Ydmyg med ærbødighet». — Bøn av br. Gustav Risan. — Fortsattes med salmen: «En dag jeg paa et ensomt sted». — Misjonspræsidenten fremstod og meddelte hvor misjonærernes fremtidige arbeidsplass skulle være. — Derefter fremstod forstanderen og foreslog de forskjellige bestyrelser i Bergens grens organisasjoner, opholdt i søskendes tro og bønner, hvilket blev enstemmig vedtat.

Rapporten for grenen blev oplæst av forstanderen, og det viste sig, at grenen hadde hat stor fremgang siden høstkonferansen 1924. — Rapporterne for organisasjonerne inden grenen blev oplæst av de forskjellige funksjonærer. — Koret sang til avveksling: «Hør i din enbaarnes navn». — Den nyindsatte formand for koret, br. Fredrik Westgaard fremstod og uttalte sin glæde av at arbeide i korets styre og opmuntret sangerne til at arbeide flittig som de hittil hadde gjort. — Ældste Olaf Vogeler fremstod derefter og uttalte, at han var glad over at arbeide i Guds tjeneste, og bar sit vidnesbyrd om mormonismens guddommelighet. — Konferansepræsidenten omtalte hvordan vort liv skulle leves for at kunne indgaa til Herrens hvile. — Misjonspræsidenten haabet, at de forandringer som var foretat med misjonærerne ville være tilfredsstillende til enhver, da forandringen var nødvendig, for der er mange som sitter i aandelig mørke og misjonærernes plikt var at bringe lyset til saa mange som mulig. Formanede søskende til at holde sig rene fra verdens synder. — Til slutning sang koret: «Blomstre som en rosengaard». — Taksigelse av ældste William Bjørndal.

* * *

Konferansefesten avholdtes tirsdag aften kl. 8 under forstander Frans Olsens ledelse. Der utførtes et meget godt program bestaaende av sang, musik og deklamasjon, likesom bevertningen av chokolade og smørrebrød var meget godt arrangeret. — Der holdtes taler saavel av misjonspræsidenten som av grensforstanderen, likesom ældste Vogeler fik anledning til at byde Bergens gren farvel, da han nu skal virke i Narviks gren. Festen var i det hele meget vellykket og programmet fik en god utførelse.

* * *

Barnefesten blev holdt onsdag aften kl. 6 under søndagsskolens ledelse. Der blev serveret med kaker og chokolade, og en hyggelig stund blev tilbragt.

* * *

Misjonærmøte blev avholdt onsdag formiddag 22. april kl. 10 under præsidium og ledelse av misjonspræsident A. Richard Peterson og aapnedes med salmen: «O si hvad er sandhet». — Bøn av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. — Misjonspræsidenten glædet sig over dette møtes avholdelse ved at møtes med misjonærerne og ønsket at enhver ville bære sit vidnesbyrd om evangeliets sandheter. — Alle tilstedeværende benyttet sig av anledningen der var git dem. — Misjonspræsidenten bad misjonærerne at erindre, at disse repræsenterer Kristus og som følge derav maatte de holde sig borte i fra alt der kunne besmitte dem, og gav en del gode raad og formaninger. — Møtet sluttet med avsyngelse av salmen: «Gjør hvad er ret». — Taksigelse av forstander for Stavanger gren, Hilmar Bjørndal.

Under hele konferansen var denne besøkt av ca. 800.

Olaf Vogeler, skriver.

ET INDIANER-SAGN.

OVERSAT VED B. N. FRA «IMP. ERA».

Følgende indianer-sagn er blit fortalt til N. A. Jensen, Mesa, Arizona, av en gammel indianer av Pima-stammen, Casa Grande, Arizona 1922, og er et træffende syn angaaende beretningen i Mormons Bok med hensyn til Kristi besøk blandt Nephiterne:

«For lang, lang tid siden kom der en stor sky øst paa himmelen; intet regn. Solen gik ned. Intet mørke. Solen gik op, skinnet over skyen. Solen gik ned igjen, intet mørke. Store sky gjorde lys. Solen kom op igjen. Alle mine folk blev meget rædde, faldt til jorden, saa ikke op. Hørte sterk lyd bak skyen. Folket blev endnu mere rædde. En stor høk aapnet skyen; intet regn. Folket blev mere rædde. Hørte sang bak skyen; folket saa op; saa hvite høvding gaa paa skyen, sang fine sanger. Endel andre hvite høvdinger gjorde en lang stige der naadde op til skyen. Store hvite høvding kom ned stigen. Alle indianere laa paa jorden. Store høvding tok alle indianer-barn

op i skyen. Alle indianerne graat, vasket væk krigsmerkene, brak buene, tok fjærene av. Store hvite høvding bragte fine hvite tepper, hadde de rundt mit folk. Fortalte dem en lang historie. Barna spiste op alt høvdingens brød. Store høvding bragte mere brød, bespiste alle mine folk, helt mætte. Store høvding lot alt mit folk vaske sig i det store vand, gjorde dem hvite lik store høvding.

Store høvding tok de tre indianerhøvdinger en tur op i skyen. Ingen saa dem hele dagen. Indianerhøvdingen kom tilbake helt hvite som store høvding. Store høvding sov bak skyen. En dag vil han vaagne op, komme ned og bo med indianerne, være indianernes store høvding, gi dem hvite tepper, høste godt korn, ingen krig mere.»

HVAD VI SKULLE BEDE OM.

«La enhver hellig naar han beder, be Gud om de ting han behøver for at dyktiggjøre ham til at forfremme retfærdighet paa jorden. Hvis du ikke vet hvad du skal be om, la mig da fortælle dig hvordan du skal bede. Naar du beder i løndom eller med din familie, og du ikke vet noget at be om, bøi dig for din Fader i himmelen og anmod ham om at lede dig ved den Helligaands inspiration, og til at lede dette folk og fremkomme med de ting der tilhører hans rike paa jorden.» *Brigham Young.*

DEN NORSKE MISJON.

Daab. Lørdag 2. mai kl. 6 eftermiddag blev Norman Kristoffersen Winger indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av misjonspræsident A. Richard Petersen og haandspaalæggelsen av ældste Ernest Jørgensen.

— — —

Dødsfald. Søster Mathilde Hansen i Fredrikstad og mangeaarig præsidentinde for den kvindelige hjælpeforening dersteds, avgik ved døden mandag 27. april, 78 aar gammel, og begravedes lørdag 2. mai. Avdøde hadde været

medlem av kirken i 30 aar og døde i fuld tro om en herlig opstandelse. — Fred være med hende.

HAUGESUNDS GREN.

Daab. Følgende blev indlemmet i kirken ved daab 10. april: Signe Grøseth og Aslaug Sjursen. Daabshandlingen utførtes av ældste Ivar Fløisand og haandspaalæggelsen av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og ældste Olaf Vogeler.

TRONDHJEMS GREN.

Mandag 27. april blev Jan Severin Rønning indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av ældste James Leland Andersen og haandspaalæggelsen av forstander Ole Hansen.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR JUNI MAANED.

Korlæsning:

Og paa det at du mere fuldkommenligen maa kunne holde dig ubesmittet av verden, skal du gaa til bedehuset og ofre dine sakramenter paa min hellige dag.

Sakramentverset:

Fremad stræb i kjærlighet, Med din næste lev i fred,
Glem hans feiler imot dig, Dine glemmes da av mig.

Fastedags-leksen:

Hvorfor tror jeg, hvis vi skal bli det folk som Gud har bestemt, maa vi helligholde sabbatsdagen?

Det er forgjæves at prøve paa at skjule en daarlig aand for dem, som er aandeligt sindet, ti den vil gi sig tilkjende i tale og i skrift, saavelsom i hele vor optræden. Det er ogsaa unyttig at gjøre sig selv stor, naar hjertet ikke svarer dertil, ti Herren vil avsløre det for sine trofaste helliges øine. *(Joseph Smith).*

BARNAS AVDELING

KRISTI LIV.

En beretning for barn av ældste William A. Morton.

Oversat fra engelsk ved Borghild Nielsen.

---

10. *Jesus gjør flere mirakler. — Taler i synagogene.*

Jesus drog nu til Kana hvor han hadde gjort vand til vin. Folket hadde ikke glemt ham, ei heller de herlige ting han hadde sagt og gjort. Der bodde i Kapernaum, en by der laa omtrent 3 mil fra Kana, en rik mand som hadde en syk søn. Denne mand trodde at Jesus kunne helbrede hans søn, og da han hørte at Jesus var i Kana, reiste han ut til ham. Han fortalte Jesus om sin søn og tryglet ham at komme og helbrede ham. Men Jesus ønsket ikke at folk skulle tro paa ham for hans miraklers skyld, men formedelst den himmelske sandhet han lærte. Han sa derfor til manden: «Dersom I ikke ser tegn og undere, vil I ikke tro.» Manden svarte: «Herre, kom derhen, ellers vil min søn dø.» Jesus ynkedes over ham og sa: «Gaa avsted, din søn lever.»

Det var ikke nødvendig for Jesus at gaa til mandens hus og salve hans søn med olje og bede for ham, ti han hadde saa stor makt, at alt han behøvet at gjøre var at si: «Din søn lever.» O, hvor glad var ikke manden da han hørte disse ord! Han trodde Jesus og gik hjem med fryd. Før han naadde sit hjem møtte han nogen av sine tjenere der sa: «Din søn er bedre nu.» «Naar begyndte han at bli bedre?» spurte faren. «Igaar ved den syvende time forlot feberen ham.» Da erindret faren, at det var nøiagtig den samme time da Jesus talte med ham, at hans søn blev gjort frisk. Dette var det andet mirakel som Herren gjorde i Kana.

Det var et sterkt vidnesbyrd for denne mand og hans familie, at Jesus var den sande Messias, og de mottok evangeliet. Jesus blev en tid i landet deromkring, og han

fik mange venner der var gode mot ham. Han møttes med folket i deres forsamlingshuser og lærte dem evangeliet. Saa gik han tilbake til Nazaret til sit tidligere hjem. Paa sabbatsdagen gik han til synagogen — det er stedet hvor jøderne holdt sine gudstjenester. — Mange ganger, baade som en liten gut og efter han blev mand, hadde Jesus sittet i disse forsamlinger og lyttet til de lærere som læste Skriftene for folket og forklarte dem meningen med Guds hellige ord.

Jesus var nu en lærer selv, saa denne gang stod han frem for at læse. Presten gav ham Esaias' bok. Herren vendte dens blader og fandt op følgende som han læste: «Herrens aand er over mig; han har salvet mig til at prædike evangeliet for de fattige; han har sendt mig for at læge de som har et sønderbrudt hjerte, at forkynde de fangne frihet, at aapne de blindes øine, de bundne løsladelse, og at forkynde et naadens aar for Herren.»

Saa gav han boken tilbake til presten og satte sig ned. Forsamlingens øine var rettet paa ham. De visste at han ville gi en forklaring over hvad han hadde læst, men de trodde ikke han skulle si hvad han sa. Han fortalte dem at det skriftsted han hadde læst, var opfyldt i ham. Han mente at han var den om hvem profeten Esaias hadde skrevet. Da folket hørte dette blev de sinte. De trodde ikke at Jesus var Messias, hvem profeterne sa skulle komme, og hvem de og den øvrige del av deres nasjon hadde set hen til. De sa: «Er ikke denne Josefs søn? Han er ikke Kristus.» De tok fat i ham og førte ham op paa toppen av fjeldet. Det var deres hensigt at dræpe ham ved at puffe ham utfor fjeldet. Men tiden var ikke kommet da Jesus skulle dø, derfor hadde ikke hans fiender makt til at skade ham. Han gik midt iblandt dem og gik fra dem.

Du ser hvor onde mænd der bodde i Nazaret. Skjønt disse folk paastod at de trodde paa Gud og den hellige skrift, og skjønt de gik til kirke og bad ofte, var de dog allikevel mordere i deres hjerter. De hadde prøvet at ta livet av Guds egen søn, som hadde kommet for at frelse dem fra deres synd. De var ikke værd en saadan hellig

person; der var ingen plass i deres hjerter for evangeliet. De hadde ingen krav paa hans velsignelser, saa Herren forlot dem og gik til Kapernaum, en anden by ved den galilæiske sjø. Der fandt han folk som ville tro paa ham, og formedelst deres tro utførte han mange mirakler blandt dem.

De disciple som Jesus hadde valgt var ikke altid med ham. Fire av dem — Peter, Jakob, Johannes og Andreas var fiskere, og de hadde nu gaat tilbake til deres baater. Men nu ønsket Jesus at de skulle altid bli med ham, ti han visste, at han ikke ville bli meget længe paa jorden, at han snart ville forlate verden og gaa tilbake til sin himmelske Fader, og han ville derfor at hans disciple skulle beredes til at fortsætte hans verk efter ham. Derfor kaldte han disse fire disciple igjen saaledes: En dag da Jesus var paa stranden ved den galilæiske sjø, samlet der sig en mængde mennesker omkring ham. De var ivrige efter at høre ham, ti ingen lærte saadanne sandheter som Jesus lærte. Der laa to fiskerbaater paa stranden. De som eiet dem var gaat ut for at vaske og istandgjøre deres garn. Jesus gik ut i en av baatene der tilhørte Simon Peter og bad ham skyve baaten litt ut fra land. Da satte Jesus sig ned i baaten og begyndte at lære folket paa stranden.

(Forts.).

DEN BESTE VEN.

O, hvor jeg ønsker at vore gutter og piker kunne kjende Jesus Kristus, menneskenes frelser. Hvor jeg ville ønske at de kunne betragte ham som deres kjæreste og som deres store ven, at de maatte ha tillid til ham og forstaa at han aldrig vil svikte dem, og at et vidnesbyrd om hans guddommelighet og hans store gjerning vil være den største indflydelse for dem gjennem livet.

Stephen L. Richards i «Juvenille Instructor».

INDHOLD: Den Kvindelige Hjælpeforening. — Vaarkonferansen i Bergen. — Et indianer-sagn. — Hvad vi skulle bede om. — Den norske misjon. — Søndagsskolens program for juni maaned. — Barnas avdeling. Den beste ven.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Oslo.
Otto Stenersens boktrykkeri, Oslo.